

מחלות מידבקות - צנעת החולה מול טובת הכלל

איידיס - פרופ' שלמה מעיין מבית החולים הדסה וד"ר מרגלית לורבר מבית החולים רמב"ם. הוצגו נתונים המעידים על סיכוי נמוך ביותר להדבקה של הצוות הרפואי ועל הגישה החדשה המעודדת עתה לראות באיידיס מחלה מידבקות ככל מחלה מידבקות אחרת, שאינה רוויית סטיגמות חברתיות, כה טעונות. הודגשה החובה החקיקתית, המוטלת על כל רופא, לדווח למשרד הבריאות על כל נשא איידיס. עוד הודגש בדיון, כי חובת הסודיות לחולה אינה מוחלטת בכל מקרה, ובמקרים שישנה סכנה לבריאות הציבור מותר להפר חובה זו. בתום הישיבה ניסחו חברי הלשכה לאתיקה את הכללים הבאים.

נייר עמדה זה מתפרסם פה בשנית בשל שיבוש שנפל בהדפסתו בגיליון האחרון.

הרפואי האמור לטפל במחלת הלב שלו. באותו בית חולים סומנה בעבר המיטה שלו בסימון מסגיר ורק בנס, מבחינתו, הצליח לשמור על סודו. החולה העדיף שלא לעבור את הטיפול הקרדיאלי, ובלבד שיוכל לשמור את דבר מחלתו מפני אחרים.

הרופאה הפונה נקלעה לדילמה קשה בין המחויבות האישית שלה לחולה ולאישתו, אליהם היא מרגישה קרבה ואחריות, לבין המחויבות האחרת - לשמור על ביטחונם ועל בריאותם של אנשי הסגל הרפואי האמורים לטפל בו בבית החולים.

בדיון שהתקיים, בנוכחות הרופאה, השתתפו נציגי משרד הבריאות, ד"ר זוהר מור וד"ר דניאל שם-טוב, וכן שני מומחים רפואיים המנהלים מרכזי טיפול בחולי

ופאת משפחה, העובדת בקהילה קטנה, פנתה בבקשת עזרה ועצה מחברי הלשכה לאתיקה; כיצד עליה לנהוג, שאלה, בחולה איידיס הנמצא בטיפול והמבקש לשמור את דבר מחלתו בסוד. היחידים היודעים את העובדה שהוא נשא הם אישתו, אותה רופאה ורופא מומחה נוסף העובד במרכז ייעודי לטיפול בחולי איידיס בבית חולים סמוך. שמירת הסודיות באשר למחלתו הינה קריטית למטופל, הסבור כי אם ייודע דבר מחלתו לילדיו ולאנשי קהילתו תיפגע איכות חייו אנושות, והוא חושש מנידוי חברתי ואולי גם לאובדן מקום עבודתו. למזלו הרע של אותו אדם, הוא חלה, ברובו, גם במחלת לב ונוזקק לצנן תור קרדיאלי. החולה דרש מהרופאה, כי דבר מחלתו יישמר בסוד מפני הצוות

הלשכה לאתיקה

היבטים אתיים של העברת מידע רפואי רגיש

נייר עמדה

- הקשר בין רופא למטופל מבוסס על שקיפות ויושר בין שני הצדדים.
- מטופל לא יסתיר, לפיכך, מהרופא המטפל בו כי הוא נגוע במחלה מידבקות.
- עקרון הסודיות הרפואית והזכות לפרטיות של המטופל אינם מוחלטים, והם נסוגים בפני עקרון השמירה על בריאות הציבור, לרבות בריאותו של הצוות הרפואי.
- על הרופא מוטלת חובה משפטית להודיע לרשות על כל חולה במחלה מידבקות המסכנת את בריאות הציבור.
- יחסי העבודה בין רופא לבין חבריו למקצוע ובינו לבין צוות רפואי אחר מושתתים אף הם על שקיפות ויושר.
- לפיכך, רופא לא יסתיר מרופא או מצוות רפואי אחר כי המטופל, המועבר להמשך הטיפול, נושא מחלה מידבקות.
- היקף הגילוי ייעשה מתוך זהירות ובמידה הנדרשת, על מנת לשמור, ככל האפשר, על פרטיותו ועל כבודו של החולה.
- בית החולים לא יסמן סימון גלוי של דבר מחלתו של מטופל הסובל ממחלה מידבקות.

* העמדה בנושא מחלות מידבקות מתפרסמת פה שוב לאחר שנפל בה שיבוש הדפסה בגיליון הקודם